

Esteve Pedrol Albareda, el prim

L'esportista tortosí va competir amb la selecció espanyola de futbol i escacs i és un dels nou "One club man" del Futbol

Esteve Pedrol amb la samarreta del FC Barcelona.

El tortosí Esteve Pedrol ha estat un dels molts esportistes, que sovint es comenta que no han estat del tot valorats. Moltes temporades jugador del FC Barcelona, internacional de la selecció espanyola de futbol i escacs, presenta un palmarès quasi irreplicable entre els esportistes de les Terres de l'Ebre, però pràcticament desconegut per part de la majoria d'aficionats.

Enric Alguero
Terres de l'Ebre

Este mes s'han complert 114 anys del naixement d'Esteve Pedrol Albareda, un dels millors esportistes ebrencs. Va ser el 21 d'octubre del 1906 a Tortosa, encara que la majoria de la seva trajectòria esportiva va transcórrer fora de les Terres de l'Ebre, després de traslladar-se molt jove a Barcelona.

Esteve Pedrol va ser internacional amb la selecció espanyola de futbol i escacs, i component de la llista "One club man", del FC Barcelona, un dels únics 9 jugadors que han completat tota la seva carrera com a futbolista professional amb el FC Barcelona, amb Andreu Bosch, Joaquim Brugué, Joan Segarra, Sigfrid Gràcia, Martí Vergés, Ferran Olivella, Carles Reixach i Carles Puyol.

Com a futbolista es va iniciar al CD América, un dels molts clubs existents en la dècada dels anys vint a Barcelona, fundat el 1921, i posteriorment del 1924 al 1926 al CF Terrassa. En la temporada 1926 es

va incorporar al juvenil del FC Barcelona, per a formar part des del 1928 com a fix de la plantilla del primer equip, jugant en el que es denominava en aquella època de mig volant, actualment migcampista, encara que també ho va fer com a extrem sempre per la banda esquerra.

■ Primer títol de lliga espanyola

El 3 d'abril de 1927, durant la disputa d'una eliminatòria de Copa del Rei amb el València CF, va patir una greu lesió, amb la fractura de la tíbia dreta, que el va tindre gairebé un any apartat dels terrenys de joc. En la temporada 1929, que va començar el 10 de febrer, va disputar tres partits amb l'equip blaugrana, amb victòria, 1-0 amb la Reial Societat en el seu debut, 2-0 amb l'At. Bilbao i 0-2 amb l'Arenas de Guecho. Este va ser l'últim partit de lliga, anteriorment ajornat, que es va disputar el 30 de juny, amb empat a zero al descans, i victòria del Barça, amb dos gols de Parera, i el títol de l'equip blaugrana, que curiosament fins a última jornada en què es va proclamar campió,

Plantilla amb els components del FC Barcelona que va realitzar la gira a Mèxic amb Esteve Pedrol.

després d'una lluita aferrissada amb el Reial Madrid, mai havia ocupat el primer lloc de la classificació. Esteve Pedrol va formar part d'este llegendari equip, que va guanyar el títol de la primera lliga espanyola.

La van disputar els sis equips campions de copa (Arenas, Athletic Bilbao, Barcelona, Reial Madrid, Reial Sociedad i Real Unión), els tres finalistes (Athletic Madrid, Espanyol i Europa) i el Racing de Santander, escollit d'una fase de classificació. Els jugadors del FC Barcelona van cobrar una prima de 2.000 pessetes pel títol. El Barça va ser campió amb 25 punts, dos més que el Reial Madrid i cinc sobre l'Athletic Club i la Reial Societat. De 18 partits jugats, en va guanyar

onze, tres empatats i en va perdre quatre, amb 37 gols a favor i 23 en contra.

Els següents anys va seguir com un dels referents de la plantilla del FC Barcelona, ja que es van conquerir diversos campionats catalans, però sense èxits a nivell estatal, únicament un subcampionat de lliga i dos de Copa. Va ser titular a la final copera de

1932, que els blaugrana van perdre amb l'Athletic Club per 1-0. Esta campanya va compaginar l'activitat de jugador amb la d'ajudant del tècnic Jack Greenwell.

L'esclat de la Guerra Civil Espanyola va suposar la suspensió de les competicions nacionals. Es va disputar la Lliga Mediterrània, limitada als clubs de la zona republicana de Catalunya, València i Múrcia, que van guanyar els blaugrana, i en la qual també van prendre part el CD Espanyol, Girona CF, València FC, Levante FC, Gimnàstic de Tarragona, Granollers SC i Athletic Castelló.

El 5 de maig de 1953, va disputar amb la selecció espanyola el partit davant Portugal, que finalitzava amb empat a tres gols.

Va jugar 225 partits amb el Barça, amb el qual va anotar 33 gols, i amb la selecció espanyola davant la de Portugal

Quincoces i Pedrol, capitans en un clàssic Madrid-Barça al Bernabeu.

■ Important suport

L'inici de la Guerra Civil Espanyola va afectar el desenvolupament de l'activitat esportiva, que va provocar la suspensió de diverses competicions i la mort i l'exili de molts esportistes. També els clubs van patir les conseqüències de l'alçament militar. Algunes entitats esportives es van ficar de costat del bàndol nacional, altres van romandre fidels al règim republicà, però l'esport en general es va veure afectat per la voluntat de control de partits i sindicats i fins i tot algun club va veure perillar la seva independència institucional, com és el cas del Barça. El president del club Josep Sunyol havia estat afusellat a Guadarrama el